

РЕШЕНИЕ

№ 243

гр. Бургас, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20242120200043 по описа за 2024
година

Образувано е по повод на подадена жалба от „Бестимар“ ЕООД, ЕИК:
201098501, срещу Наказателно постановление №02-2300387/02.11.2023г., издадено от
директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Бургас, с което на основание чл.416,
ал.5 КТ във вр. чл.414, ал.4 от КТ вр. чл.416, ал.8 от КТ, за нарушение на чл.62, ал.1 от
КТ, вр. чл.1, ал.2 от КТ, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер
на 15 000 лв.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован,
се представлява от адв. Р. П. от БАК, който поддържа жалбата и моли за отмяна на
наказателното постановление и присъждане на разноски.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юк.
Николова, която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на НП.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок
за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, като видно от приложеното известие за доставяне
(л.19) НП не е връчено на представител на жалбоподателя, а видно от самото НП върху
него липсва отбелязване чл.58, ал.2 от ЗАНН. Жалбата е подадена от легитимирано да
обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че
същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е
неоснователна, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази
закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено

следното:

На 10.08.2023г., служители на Инспекцията по труда извършили проверка в търговски обект - бирария „Даляна“, находящ се във в.с. Отманли, Парк Росенец, обл. Бургас, стопанисван от жалбоподателя „Бестимар“ ЕООД, ЕИК: 201098501. В обекта било установено да полага труд лицето И. С. С., като същата полагала труд като работник в кухнята на заведението – пържела картофи. Работникът И. С. С. декларира, че работи в дружеството „Бестимар“ ЕООД от месец юли 2023г., на длъжност „общ работник“, с работно време от 11:00 ч. до 19:00 ч., с два почивни дни, при договорено трудово възнаграждение от 800 лв.

На 12.09.2023 г. била извършена проверка и на представени документи, като се установило, че работодателят „Бестимар“ ЕООД не е уредил като трудови правоотношенията с работника И. С. С.. При извършена служебна справка също се установило, че лицето няма регистриран трудов договор към 10.08.2023 г. На 12.09.2023 г. на жалбоподателя е съставен АУАН, а на 02.11.2023 г. е издадено и обжалваното в настоящото производство наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание/санкция и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед №3-0864/17.10.2022г. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл.34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл.57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл.42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Правилно са посочени нарушените материалноправни норми. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

Съгласно чл.1, ал.2 от КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се

уреждат само като трудови правоотношения. В конкретния случай категорично се установява, че по време на проверката И. С. С. се е намирала на работното си място - въпросното заведение, където работела като общ работник в кухнята на заведението. Самата тя е декларирала, че работи при жалбоподателя от месец юли 2023г., с работно време от 11:00 ч. до 19:00 ч., с два почивни дни и с трудово възнаграждение от 800 лв. В потвърждение на това са и показанията на актосъставителя М. И. С. и свидетелката С. С., дадени в открито съдебно заседание, като същите заявиха пред съда, че на въпросния ден лицето е било заварено да работи в търговския обект и същата е потвърдила за наличието на въпросното трудово правоотношение с „Бестимар“ ЕООД. Тези свидетелски показания изцяло се потвърждават от приложените по делото писмени доказателства. Показанията на така посочените свидетели са еднопосочни, логични и последователни, поради което съдът ги кредитира с доверие и обосновава на тях фактическите си изводи по делото.

Показанията на св. С. А., че лицето И. С. С. просто дошла да види майка си, която работела като готвачка в заведението, съдът намира, че не следва да бъдат кредитирани. Това е така, тъй като, от една страна, този свидетел се явява заинтересован от изхода на делото, доколкото работи при самия жалбоподател /и възнамерява да работи и през идния сезон на това място/ и по мнение на съда показанията му сочат на субективност и пристрастност, както и лесно обясним стремеж да представи фактите в максимално изгодна светлина за него, предвид наличието на служебна зависимост. Показанията на този свидетел се явяват изолирани и се намират в противовес на всички други събрани по делото доказателства – гласните доказателства и писмените такива, в това число и собственоръчно попълнената от работника декларация.

Във връзка с последната съдът намира за неоснователни наведените от жалбоподателя доводи, че е попълнена под натиск от страна на проверяващите. Действително, свидетелят А. посочи, че на И. С. е било казано да попълни справка - декларация по чл.402 от КТ, като ѝ е указано, че в противен случай ще бъде поискано съдействие от органите на МВР. В тази връзка обаче свидетелката С. посочи, че това ѝ изявление е било насочено към друго лице, а не към С., която не е отказвала да попълни предоставената ѝ декларация. В тази връзка следва да се изтъкне изрично, че поверяващите служители имат нормативно установено право да потърсят съдействие от органите на МВР, поради което и няма как да се приеме, че посоченото съставлява някакво нарушение. Нещо повече, свидетелят А. посочи изрично, че в случая при попълване на декларацията до С. е била нейната майка, която ѝ е давала указания как да попълни декларацията.

Настоящият състав намира, че посочените по-горе обстоятелства - длъжност, работно време, почивни дни и трудово възнаграждение, са елементи на възникнало

трудова правоотношение между жалбоподателя и работника, което е следвало да бъде уредено със сключен писмен трудов договор. Следователно, жалбоподателят, в качеството си на работодател, след като не е уредил възникналото между него и работника трудово правоотношение, съгласно изискванията на трудовото законодателство, е осъществил състава на нарушението по чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, и правилно е била ангажирана отговорността му. Съдът намира, че е осъществил състава на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, вр. чл. 414, ал. 4 от КТ, съгласно който за повторно нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ наказанието е имуществена санкция в размер от 15 000 лв. до 20 000 лв. В чл. 416, ал. 8 от КТ е дадено легално определение на понятието повторно нарушение - когато нарушението е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за нарушение от същия вид. От данните по делото се установява, че настоящото деяние е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на посочените в обстоятелствената част наказателни постановления: № 02-2200266/28.11.2022 г., № 02- 2200267/28.11.2022 г., № 02-2200268/28.11.2022 г. и № 02-2200269/28.11.2022 г., връчени по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН, на 07.02.2023 г., и са влезли в законна сила на 22.02.2023г. (л. 39-46 от делото). С оглед на което и на основание чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ, вр. чл. 414, ал. 4 от КТ, вр. чл. 416, ал. 8 от КТ, настоящото нарушение се явява повторно и правилно е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв. С оглед на изложеното, обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл.63д ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл.143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл.77 и чл.81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разностите ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай АНО е бил защитаван от юрисконсулт, като до приключване на разглеждането на делото е направено искане за присъждане на възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.3 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 120 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 100 лева

Тама мотивиран, Бургаски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №02-2300387/02.11.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Бургас, с което на основание чл.416, ал.5 КТ във вр. чл.414, ал.4 от КТ вр. чл.416, ал.8 от КТ, за нарушение на чл.62, ал.1 от КТ, вр. чл.1, ал.2 от КТ, на жалбоподателя - „Бестимар“ ЕООД, ЕИК: 201098501, е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

ОСЪЖДА „Бестимар“ ЕООД, ЕИК: 201098501, да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – гр. София сумата в размер на **100 /сто/ лева**, представляваща сторени в производството разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____